

EL POU

Fundada
Mauri
Cra. Nova 2
1^a 4^a

C A L E N T

Já és primavera, aquí també.

MARC-ABRIL 1981 LA GARRIGA / 50 PTS.

BROCAL

NOMES PERQUE HOM NO DIGUI QUE NO EN PARLEM

Là tarda del 23 de febrer, mentre a Madrid i València s'estaven desenvolupant els fets que tots sabeu, nosaltres estàvem intentant d'acabar d'ordenar el material del Pou que ara teniu a les mans.

No cal dir que en aquells moments experimentàvem uns sentiments compartits per milers de persones: por, angoixa, fàstic, impotència, etc. Però a més a més teníem la sensació accentuada d'estar fent una feina inútil; inútil perquè segurament tot allò no sortiria mai a la llum pública.

Segur que més d'un ja està pensant que aquests del Pou ja es volen donar importància, com si el que dóna un cop d'estat no tingués altra feina que fixarse en revistes de poble!, ja volen fer veure que serien perillosos per a l'ordre establert.

Modestament creiem que no és així. El que nosaltres ens hem proposat des de bon principi és intentar crear o, més ben dit, fer revifar la capacitat de criticar-nos els uns als altres en un to mig sarcàstic mig rialler, la capacitat de trobar un to alegre a la vida. I això sí que és perillós per al feixisme, i sinó que us ho digui aquella gent gran que va tenir tanta ocasió de sentir de viva veu aquell famós crit de "viva la muerte!" que encara ens fa posar la pell de gallina.

Però és que, sincerament, no us heu fixat mai en la cara que fa la gent que dóna cops d'estat?, si amb aquestes cares no es pot anar pel món, home. Vaja, segur que no ens entendríem i hauríem de plegar o nosaltres o ells (més aviat nosaltres en aquest cas).

El calendari, però, ha jugat una mala passada als facciosos ja que a més del seu fracàs, almenys momentani, han topat de morros amb el carnaval, una de les festes que segur que haurien volgut eliminar amb la seva sistemàtica irracionalitat. El contingut del carnaval és completament oposat al que bull als cervells de tots els salvadors de pàtries que volten per aquests verals i per això sempre el volen eliminar. Visca la vida!

<p>joguines el patufet</p> <p>tel. 871 53 02 calàbria, 5 la garriga</p>	 <p><i>D'arbois</i></p> <p><i>·Pizzeria</i> <i>·Crêperie</i></p> <p>LA GARRIGA Pça.Església, 4</p>
---	---

Si acceptem que anar disfressat és anar de manera que hom no et conegui caldria convenir que el Carnaval és l'època en la qual hom es disfressa de broma. I les carotes, comparses i vestits de pallaso no serien més que maneres de disfressar-se sobre la disfressa de cada dia.

Tot i que la Garriga no és un poble gaire gran, suposem que molta gent estarà d'acord a acceptar que allò que "tothom es coneix" no és més que un tòpic més o menys bonic i ruralista. La realitat és que coneixem mitja dotzena de persones, i de la resta tot just si en sabem el nom o alguna referència de casa seva.

Tot això ens ha vingut al cap quan hem llegit la llista dels "50 principals" que l'ajuntament ha fet pública al seu butlletí de febrer. I creiem que és una bona iniciativa que cal aprofundir i eixamplar, perquè aquests només són els que tenen més terrenys sense edificar però hi ha molta més gent que és "principal" en altres aspectes de la vida.

Per exemple, i seguint en el mateix àmbit, no sabem qui són els 50 que tenen més solars edificats, o els 50 que declaren més a hisenda o els 50 que deixen de declarar més. Però no és tan sols l'aspecte patrimonial estricte el que podria resultar interessant sinó que hi ha d'altres vessants d'allò més llamineres. Tan sols a títol de suggeriment apuntem alguns nous hit parades que podrien ésser elaborats per alguna conselleria de relacions humanes de l'ajuntament.

Us imagineu que bonic que seria de saber els 50 més drogadictes, o els darrers 50 que s'han casat de penalty, o els que han acomiadat més de 50 obrers de les seves fàbriques. Tot això pot semblar pura tafaneria, però la realitat és que donaria a les estadístiques un contingut més humà, més acostat als afanys i a les necessitats del poble.

Qui volgués casar un fill només hauria de repassar la llista de mereixedores ben dotades, amb anex gràfic, i fer la tria més d'acord a les seves possibilitats sense haver de sotmetre's a la humiliació i violència que pot representar el fet d'haver-ho de demanar personalment.

Val a dir que les persones que més probablement sortirien a aquestes llistes també tindrien la seva recompensa (a part de la vanitat) ja que cada final de temporada es podria organitzar una mena de festival on es lliurarien les Pubilles d'or, argent i botifarra als que hi haguessin sortit més vegades. Serien els autèntics principals de la Garriga.

EL POU...
C A L E N T

COL-LABORADORS:

JAUME GUARDIS
JOAN GARRIGA
JORDI LLIMARGUES
JOSEP MAS
MANUEL PORTER
MANUEL VILAR
MATILDE MARTÍNEZ
MERCÈ HERNÁNDEZ
PEP MIRO
PEP TORRA
QUIQUE ALCÀNTARA
TONI GARRIDO

DIRECTOR:

ISABEL-CLARA SIMÓ

El Pou...Calent no es solidaritza necessàriament amb els treballs dels seus col·laboradors.

Redacció, administració i publicitat: Saturn, 2

Imprimeix: Impremta Tura
Calàbria, 12 - La Garriga

CLAR I CATALÀ

Trobem bona la iniciativa municipal de desgravar fiscalment els establiments retolats en català. Cal insistir que això només és vàlid per als establiments i no per als solars, que ja n'hi havia que es fregaven les mans quan pensaven en el rètol que posarien: "Solar Lo Gaiter del Llobregat". "Pams d'allò més nostrats".

-- Es desmenteix el rumor que el lema de l'associació de propietaris sigui: "Pam i avarícia".

EL PONT DE CAN PALAU

Una magnífica fotografia del Pont estava en l'exposició homenatge al tren i a les estacions que es va fer al Born de Barcelona. Sempre és bonic que les nostres coses baixin a ciutat ni que sigui en forma de fotografia. Ara, ni que sigui en forma de prec, ens agradaria que la Renfe ens exposés:

-- La supressió indiscriminada del "garriguero", en dies de vaga, de pluja o d'avorriment.

— La neteja en els lavabos de l'estació, dels trens, etc...

i tantes altres que no repetim per no tornar-nos més pesats del que som quan parlem de tòpics.

— De tant anar a les "permanents", a en Suñol se li arrissen, cada dia més, les patilles.

SUPER-PEDRALS

A can Margarit, vaja a can Dalmau, a can Pedrals volem dir, hi haurà un supermercat d'alimentació. D'aquests que hi entres amb un carretó —com aquell que va al Pou Calent— i vas omplint, omplint, fins que ja ho tens tot. El cas és que sabem de fonts fidedignes que als botiguers els cau molt malament la competència, i si volen enfrontar-s'hi han de tenir en compte que la casa és forta... només de lloguer paguen 70.000 pessetes al mes.

EL BINGO

En el Consorci hi haurà un Bingo molt ferm. Com tots ja deveu suposar, hi anirem. Més que per vici perquè sabem que una part dels ingressos van a petar en forma d'impostos a l'Ajuntament. Serà una bona manera de mostrar el nostre civisme, massa vegades posat en dubte.

MÒMIES I NINOTS

Amb les mòmies i ninots que han passat pel "Pou", passa el mateix que amb la "Falange autèntica" i la "Falange històrica"; les mòmies són històriques i els ninots autèntics.

SAFAREIG

MAS MADERA

Han podat els arbres de la carretera de l'Ametlla. Creixien de mala manera, en dies de vent trencaven més d'un vidre i fins i tot causaven desperfectes en les teulades. En Pardo ens ha dit que, si els han tallat, tant és, per tal de poderlos fer créixer d'una manera més racional. Ara, el que ens va sorprendre foren els crits dels que feien la poda i dels consellers que els animaven:

"Más madera que es la guerra!", cridaven tots plegats. De fet la psicosi de guerra va arribar a la Garriga molt abans del cop d'estat. Tota la fusta que en resultarà serà destinada a fer fogueres i amb elles senyals de fum. (A partir d'aquí la broma ja és senzilla). Es cridaran unes quantes tribus índies que poblaran una sèrie de solars amb els seus tipis. D'aquesta manera podran ésser considerats edificats.

NO EN FEIA LA CARA, EL XICOT

A la llista dels 50 principals contribuents per possessió de solars, segur que hi havia noms que no deien res a més d'un lector. Per a paliar aquesta circumstància l'ajuntament va tenir la bona pensada d'afegir-hi alguns punts de referència per al lector no avisat. Així vam saber qui eren alguns dels que intervenien a Cuvasa, qui era el mític Met Sidro i, oh escàndol!, que el senyor Cuspinera era bigam ja que la seva esposa es diu Maria Angels i allà apareix una tal Maria Teresa com a muller seva.

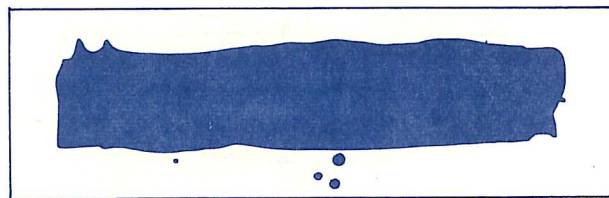
Sembla ser que a l'escola de música no tot és harmonia.

RUMOR

Ens ha arribat la Veu que pleguen.

"SELF SERVICE"

— EL POU... INCOMPETENT

Malgrat la bona fe dels redactors per voler donar una pinzellada de color en el Pou passat, sabem de fonts fidedignes que alguns se'n van escapar. Tots els interessats us podeu dirigir a la "casa de la colina". Horari fora de consultes.

<p>JAUME SOLER FOTOGRAF cf. Sant Francesc, 68 Telf. 8116203 La Garriga.</p>	<p>Casa Santiveri sa </p> <p>"CAN TEY"</p> <p>ALIMENTS DE RÈGIM HERBES REMEIERES MACROBIÒTICA</p> <p>Carretera Nova, 3 Tel. 871 62 43 LA GARRIGA</p>
---	---

DRAPS BRUTS

EL MINISTRE A LA GARRIGA

Temps era temps que a la Garriga teníem un "ministru". Veure "don Manuel" a Missa, i allò de poder dir: avui l'he tingut al costat! era un d'aquells al·licients que la Garriga només havia fruit molts anys enrera i que ara costaria de rememorar. Li deien en "cabeza de plata" ja que els seus cabells blancs, color de lluna, li donaven una personalíssima imatge, molt explotable a nivell polític, sobretot pel televisor. Ara, veient-lo en directe prenia un cert aire campetxano, vist d'una manera un xic surrealista, era com un escolanet rodanxó a qui han esclafat la safata d'argent pel cap.

EN JIMÉNEZ NO PARGA

Però si avui ens ve l'acudit de fer-li treure el cap en aquestes pàgines és pel litigi que en aquests moments sosté amb els constructors d'obra germans Iglesias (Pòlit), per un impagat de 4.492.620,— ptes. en concepte de les obres de la torre de la carretera de l'Ametlla, que encara deu. Els seus mateixos arquitectes certifiquen que aquesta és exactament la quantitat que el seu client deu al constructor garriguenc.

ELL I LA SEVA DONA

Es van fer una torre de cine, amb tota mena de comoditats, l'home però es limita a dir "ya he pagado bastante". D'alguna cosa ha de servir haver estudiat dret. Suposem que ja l'haureu vist alguna vegada, el que queda a la vista de tot-hom és que és la torre d'un home granat. En Jiménez de Parga és granadí (nat a Granada l'any 1929), però és a Barcelona on ha anat sempre més granat de butxaca. Avui deu tenir la paga vitalícia de "ministru" i d'altres que fan de mal dir, ha estat embaixador a l'OIT, catedràtic de dret polític a Madrid i a Barcelona, ha tingut o té un despatx d'advocat amb el seu germà, a Barcelona. El cas és que fa molt poca fila que un ex-ministre de treball digui "ya he pagado bastante", que un advocat tingui plets d'aquesta mena, i que un catedràtic de dret no pugui donar més explicacions.

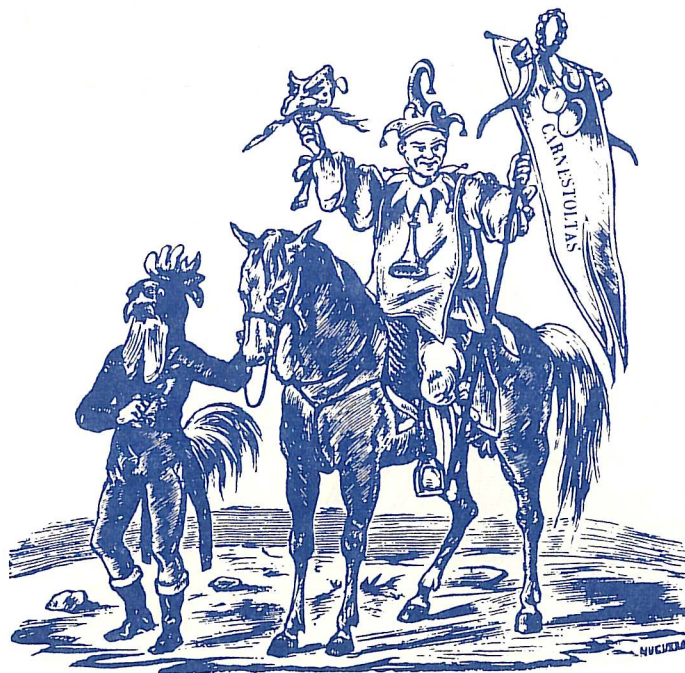
L'HEM TELEFONAT A MADRID

Ens va atendre molt cordialment. Digué que, diguin el que diguin els arquitectes, ell considera que ja ho ha pagat tot, que ell i la seva família vénen aquí per reposar i que ja està bé que l'empipin amb l'afer de la torreta, que és ell —vaja, la seva dona, a nom de qui va la torre— qui ha demandat el senyor Iglesias. Que anem al jutjat —diu— que allà hi ha els papers i que aquests canten. Nosaltres pensem que això està molt bé, que si aquests no s'entretenen entonant una llarga simfonia, el jutge ja ens en dirà el resultat.

Finalment ens va dir que malgrat que la seva feina estigui ara a Madrid, seguirà venint a reposar a la Garriga. Això ens alegra, home!, a la Garriga hi tenim ex-ministru.

festa de les festes

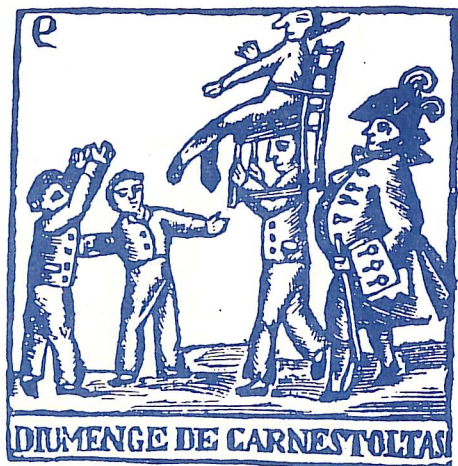
PRIMERA CONSIDERACIÓ. Pel que sembla, i per bé que algú no hi està d'acord, el nom de Carnestoltes a Catalunya, li és més propi que no pas el de Carnaval. Orígen del Carnestoltes? També hi ha desacord, donat que al remetre's alguns a l'etimologia de Carnestollendas, afirmen l'orígen cristià de la festa. D'altres en canvi van més lluny, car al fer la comparació del Carnestoltes o Carnaval amb les Saturnals o Lupercals dels romans, festes que tenien lloc a la Primavera aquelles i al mes de febrer les darreres, cronològicament, les romanes, paganes, s'harien avançat a les pròpiament cristianes. Més lluny encara: d'altres creuen que en el Carnaval s'hi ha de veure les festivitats del celtas. Bé, sigui com sigui, la festa de les festes, s'arrossega des de fa molts anys.

SEGONA CONSIDERACIÓ. Si prestem atenció al que hom anomena període popular, ens adonarem que no és el mes solar ni el lunar el que assenyala el decurs del canvi d'un temps a l'altre. Sí que ho és —això sí— el període de 40 dies. Doncs bé, posant la festa del Carnaval el més amunt possible del Calendari, veurem que es relaciona amb el dia 2 de febrer, o sigui la Candelera, data important, car segons caigui en lluna nova o lluna plena, l'hivern ja s'haurà acabat o seguirà encara durant 40 dies més: "Si la Candelera plora, el fred és fora, si la Candelera riu, el fred és viu". El Calendari del Pagès ho explica prou bé, i això vol dir amb tota seguretat que és cosa provada des de fa anys i anys.

Què passa, però, el dos de febrer? Senzillament que des d'èpoques molt primitives es lligava aquest període amb el son de l'hivern dels óssos, de manera que es despertaven, miraven fora de la cova —les eixides de l'inframón, segons els antics— i, si era tot clar —o sigui que hi havia lluna plena— es posava a dormir de nou, no li agradava el panorama podem dir, s'ensopia, i està clar, l'esclat de la vida també s'ajornava. Què cal fer per tant? En principi desitjar, ja ho sabem, que hi hagi lluna nova —tot és fosc, i això vol dir que l'hivern ja s'ha mort, que la Primavera, el nou període, florirà aviat— però si l'ós no surt, cal fer que surti, i d'aquí vénen tantes i tantes representacions, màscares, disfresses, símbols en definitiva, com el d'enfosquir-se la cara perquè l'ós cregui que l'hivern s'ha acabat. Tothom vol que la Primavera comenci. Que la vida esclati.

TERCERA CONSIDERACIÓ. L'ós allibera les forces de l'inframón, i ara sí que hi ha un daltabaix. Cal preservar-se del perill que representen els difunts vagant pel poble. Es l'època de les grans fogueres de purificació, com les de Sant Josep. Es l'època de la personificació del sacrifici d'una víctima alhora innocent i culpable. D'ací els diferents noms: falles, Judes, Pero Palo, Rei Carnestoltes,...

QUARTA CONSIDERACIÓ. Normalment és fa coincidir l'època del Carnaval, des del Dijous Gras, o sigui el d'abans del dimecres de Cendra, fins aquest dia, que segons alguns llocs és el darrer dia de la llibertat o primer de Quaresma. Es època de disbauxa arreu, on no hi pot faltar el sermó d'En Carnestoltes, que consisteix gairebé sempre en una tirallonga de rodolins satírics, carregant les tintes en allò que moltes vegades no es pot dir, ni atacar. Es època de dances —ball de gitanes, entre elles— i dels balls de Patacada o de la Llotja que han anat derivant en altres formes i en altres llocs, moltes vegades prohibits —Franco ho feu el 3 de febrer de 1937 des de Burgos en el territori dit "nacional" i el 1939 arreu— segons les circumstàncies.

DARRERA CONSIDERACIÓ. Carnestoltes-carnaval, Festa de Festes, s'ha vingut celebrant des de temps immemorial arreu del món. Simbologia, plàstica, ritme, inversió de l'ordinari, crítica, tot es barreja en unes diades on la festa hi és preferent, i la disfressa hi juga un paper important en permetre assumir un rol diferent al de la resta de l'any. També enguany ha estat així... o no?

J.G.A.

JOIER I RELLOTGER

PADRÓS

Centre, 14

ALIMENTACIÓ

LLUÏSA

Calàbria, 16 - Telèfon 8714790 - LA GARRIGA

CINE ALHAMBRA

Tel. 8716111 - ABRIL 81

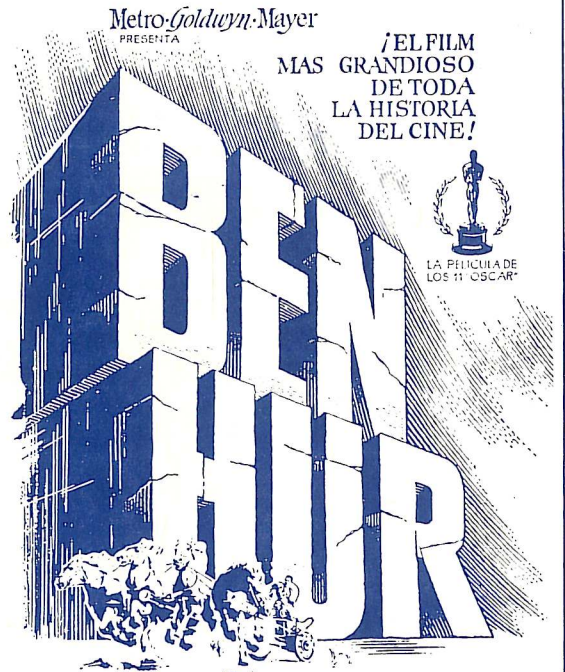

LA MASA
UN HOMBRE INCREIBLE

Un film d'ANTONI RIBAS
**LA CIUTAT
CREMADA**
(del desastre de Cuba a la Setmana Tràgica)

LA
MUCHACHA DELAS
BRAGAS
DE ORO

*
A
V
I
A
T
*

Metro-Goldwyn-Mayer
PRESENTA

/EL FILM
MAS GRANDIOSO
DE TODA
LA HISTORIA
DEL CINE!

PROGRAMA DE BALLADES

Abril 23 Dijous

2/4 de 7

Canigó

Abril 26 Diumenge (Aplec a Puiggraciós)

2/4 de 11

Ciutat Terrassa

PERRUQUERIA

Emmy

Carrer de la Cava
LA GARRIGA

L'ASCENSOR

Els dies de carnaval navien estat nefastos per a la nostra activitat. Gairebé ningú no s'acostava per l'ajuntament, i els pocs que ho feien encara anaven emmascarats i no hi havia qui els reconegués. Per això vam estar contents quan vam saber de la mort del Carnestoltes. Per fi s'ha acabat la disbauxa i podrem tornar a la serietat de les nostres entrevistes.

Tot això rumiàvem mentre ens apropàvem al nostre lloc de treball al peu de l'ascensor de la casa gran.

"Per on es va a l'ajuntament?" Aquella veu una mica cridanera i sobtada ens feu adonar de la presència d'una dona de mitjana edat, rossa, vestida austerament i que mirava de fit a fit amb cara nerviosa a través d'unes ulleres.

"Precisament nosaltres hi anem. Si ens vol acompanyar..."

Tot i que es veia que no era del poble tenia un no-sé-què que ens era familiar, com si ja l'haguéssim vist per aquests verals.

"Vostè és forastera, oi?, que potser va a empadronar-se?" D'una forma o altra havíem d'encetar la conversa...

"No, jo només vinc un cop a l'any a passar una temporada, sempre per aquest temps aproximadament."

"Senyora, nosaltres som redactors del Pou, una revista del poble, i voldríem aprofitar l'avinentsa per a fer-li quatre preguntes."

"Del Pou?! Valga'm Déu, per qui em deixo guiar! No obstant, i tot sigui per la causa, us accepto l'entrevista. A veure si així la gent comprèn la meva presència."

"Que coneix la nostra revista?"

"Sí que la conec i fins i tot n'era subscriptora, però ara ja me n'he donat de baixa. Oh! i amb aquella donota que sortia ensenyant les cuixes a la portada."

"Què la porta a la Garriga?"

"Doncs no ho sé gaire bé, perquè el carnaval no ha estat pas allò que se'n pot dir un desenfrè."

El diàleg no era gaire fluid i la manca d'inspiració ens feu caure a les preguntes tòpiques.

"Es d'algun partit polític, vostè?"

"I tant, de la democràcia cristiana."

"Què li semblen les botifarres de la Garriga?"

"Jesús, Maria i Josep! les botifarres! és de mal gust fer-me aquesta pregunta precisament a mi."

Cada vegada estàvem més desorientats per les seves respostes, però ella continuà...

"A més de la significació pagana que tenen les botifarres a mi em molesta, i molt, que hom mati els animalons per menjar-se'ls. Sóc de la societat protectora d'animals per si no ho sabieu."

"Bé, però alguna utilitat deuen tenir els animals, oi, a més de fer companyia?"

"Els animals es mengen els uns als altres, però els homes hem de saber donar-los una utilitat superior, i la millor és, sens dubte, fer-ne articles de pell."

Dit això entràvem a ca la ciutat.

"Si vol pujar per l'ascensor..."

"Gràcies, faré el sacrifici de pujar a peu"

"Passi-ho bé, doncs, però no ens ha dit el seu nom."

"Ester Quaresma, per servir-vos. Adéu-siau."

Tot, tot ens feia pensar que no era la primera vegada que la vèiem.

CORRIOLA

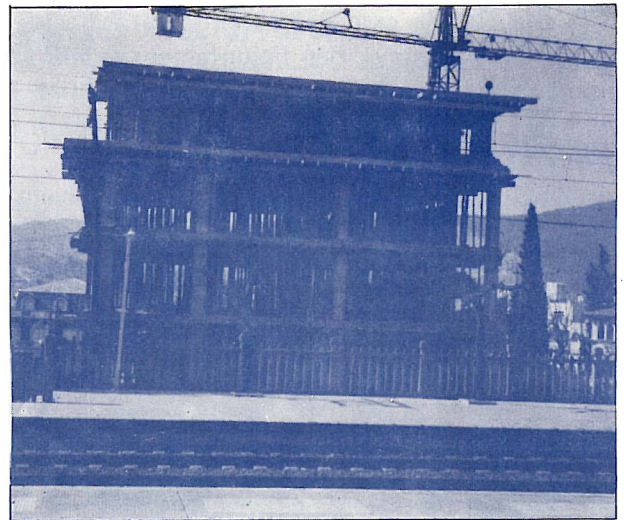
Senyors del Pou:

Fa poc temps que he tingut l'oportunitat de llegir la vostra revista i no tinc el gust de conèixer-vos personalment, però la idea que m'he format de vosaltres és que sou un grup homogeni i d'empenta.

Crec que haurieu d'aprofitar la vostra capacitat d'iniciativa per organitzar alguna cosa interessant. Com a idees suggereixo: actes culturals, un concurs literari o periodístic, exposicions sobre temes locals, etc.

Cordialment.

Anton Messeguer (L'Ametlla del Vallès)

UN XIC DE NOSTALGIA.

Aquests dies, a poc a poc, estem acabant de perdre una de les vistes més agradables i suggestives del nostre poble. Una visió, potser idíl·lica, del que fou La Garriga fa uns quants anys, quan el viatger que arribava en tren des de Barcelona contemplava complagut les envistes de la plaça del Silenci, Can Barbey, i els

turonets de fons des d'on el sol lliurava les últimes guspines sobre l'enrajolat modernista de la torre. El que us proposo és simplement passejar uns breus minuts per la voravia de l'estació, i contemplar, amb una mica de regust i de nostàlgia, allò que malgrat tot és encara una petita part del nostre viure quotidià; si és que hi arribeu a temps...

Martí Sunyol i Busquets.

CORRIOLA

Sra. Directora,

En el passat número de la seva revista "El Pou Calent" i concretament dins les pàgines dedicades a "Rialles", hi ha una clara referència, en la número 12, al Cinema Alhambra per part del senyor Frederic de Buen, i que diu:

"Un altre problema és el del cinema i com ja vam fer públic en un paper, no vam poder oferir una programació concreta ja que el cine Alhambra, local comercial de la Garriga, ha posat el "veto" a alguna de les pel·lícules dedicades als infants, com és el cas de "Peter Pan"

i recentment "La flauta dels sis barrufets".

Fugint de tota justificació per part nostra, que podria ésser interpretada d'una manera parcial i interessada, aportem el testimoni de les dues distribuïdors, de provada honestedat i serietat, que s'esmenten: Filmayer per "Peter Pan" i Drac Màgic Juvença per "La flauta dels sis barrufets", a fi i efecte que quedi ben clar que l'Alhambra, local comercial de la Garriga, no posa el "veto a les pel·lícules, solament procura atendre i complaure amb molt d'interès, això sí, a tota la quitxalla en les sessions infantils, programant les pel·lícules de més actualitat i acceptació.

Cordialment

Josep M. Miró
Empresari Cinema Alhambra

Febrer 1981

 CENTRAL AV. JOSE ANTONIO, 67.-MADRID-43-TELEF. 247 15 00
DIRECCION TELEGRAFICA: "FILMAYER" TELEF. 4350 "AYSA"

Barcelona, 11 de febrero, de 1.981

EMPRESA
CINE ALHAMBRA

LA GARRIGA (Barcelona)

R. Referencia: S/C.

Asunto:
Muy Señores nuestros:

En relación con el último número aparecido de la revista local "EL POU...CALENT", y concretamente refiriéndonos a la página número 12 que versa sobre "Rialles", nos complace aclarar lo siguiente, a los efectos que estinen convenientes:

Existe una relación comercial con "Rialles" hasta cuando nos es permisible. A dichos señores les consta. Ocurre que Filmayer, con tendencia claramente a la explotación de cine familiar, se debe primordialmente a las Empresas comerciales de cada localidad, como en el caso que nos ocupa; el cine Alhambra. Con "PETER PAN" se dió la circunstancia de que cuando nos fué solicitada por el Patronato la tonfamos anteriormente contratada con el Alhambra, y por ello no pudimos atender la solicitud.

Entendemos por otra parte que de igual forma que "Rialles" dedica fundamentalmente su función a los niños, es innegable que los cines comerciales que deciden incluir en su programación cine infantil ó familiar los guía la misma altruista labor... aunque, naturalmente, condicionada al tema económico, que, no nos engañemos, de alguna forma nos condiciona a todos, incluido "Rialles".

Todos, en forma de pñña, hemos de colaborar en el propósito, y para ello es imprescindible el diálogo entre las partes responsables, evitando fáciles críticas y denegaciones afirmaciones.

Quedamos a la entera disposición de todos y les saludamos muy atentamente,

SUCURSAL DE BARCELONA
JOSE DE ENCARNAS
Registro Mercantil de Madrid. Libro 653. Tomo 1160. Folio 18. Hoja 5974. Inscripción 1.ª GS. A 2804254

COOPERATIVA PROMOTORA
DE TÉCNICAS AUDIOVISUALES

espectacles juvenils

Via Augusta, 120. 2.ª. B / Telefon 228 82 27 / Barcelona. 6

Barcelona, 26-2-81

RIALLES

LA GARRIGA

Sra.:

Hem llegit a la revista "El Pou Calent" una nota que fa referència a la programació per part de Rialles de la pel·lícula "La Flauta dels sis Barrufets".

Tal com ja sabem vostès, si aquest film va ser estrenat al Cinema Alhambra en lloc de ser-ho en una de les sessions de Rialles, va ser degut, bàsicament, a un error de programació produït al deixar Universal la distribució d'aquest material sense fer cap reserva de la programació de Rialles.

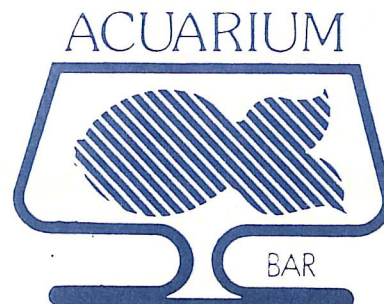
De totes maneres, voldríem també deixar clar amb aquesta carta, que cap exhibidor cinematogràfic té poder per a "vetar" el lloc on o la sessió del nostre material, i que, aquest film, com tots els altres de la nostra llista podrà ser projectat en les sessions de Rialles el dia que més els convingui sempre que hi hagi còpia disponible.

Quedem, com sempre, a la vostra disposició. Ben cordialment.

Firmat: M.ª Dolores Mantó

P.D.: Remetereu còpia d'aquesta carta al Sr. Miró del cinema Alhambra.

JOSEP MAURÍ I SERRA, I LA «HISTÒRIA DE LA GARRIGA»

En morir Josep Maurí i Serra, deixà un legat de gran valor per a la historiografia catalana com a conseqüència de la seva «Història de La Garriga». El treball de recerca que donà com a fruit l'esmentada obra, respon per una banda al seu interès pels temes històrics, però també, i per altra, al desig de recuperació de documents que ens expliquessin la nostra crònica garriguenca, convençut Maurí de la importància que tenia que cada poble sabés la seva història.

Cal, però, fer algunes precisions vers el treball de Josep Maurí i Serra. D'antuvi cal assenyalar que no pot ordenar-se dins del que hom pot qualificar d'història total, ni per l'intent de l'investigador ni pel resultat de l'obra. A l'estudi d'en Maurí i Serra, les institucions juguen un paper tan dominant que no ens permeten veure en general com participava el poble garriguenc en la seva història que per dret i de fet anava fent. No hi ha un plantejament econòmic, conseqüència i causa d'altres esdeveniments històrics previs, paral·lels i posteriors, que ens serveixin de fil conductor per analitzar la història garriguenca. Tampoc hi ha una anàlisi de com els estaments i classes socials participen dins del que hom anomena, conjuntura històrica, i molt menys hi són presents dins de l'estructura social, estudi de la qual tant interessa investigar als historiadors. Crec que tot això era deliberat per part d'en Josep Maurí, i endemés d'ésser respectable pel fet que la seva postura no traeix en absolut els fets, —la versió de tal com es dona s'hi pot estar d'acord o no, però això ja és una altra qüestió per tant— el treball mereix un elogi i una atenció plenament merecuda.

En efecte, l'obra és important per vàries raons entre les quals cal destacar: 1. Maurí va fer un treball de recopilació de dades i per tant de documents, que són la base indispensable per a un treball amb una visió històrica que s'encaixi dins dels corrents historiogràfics més actuals. - 2. La recopilació de dades fetes per Josep Maurí, no es va cenyir únicament a les de l'Arxiu Municipal de la Garriga, sinó que endemés varen ser recollides de diversos llocs, d'on ell en cita la font a fi de provar-ne la veracitat, i orientar el lector. La recopilació de dades és gairebé exhaustiva. - 3. La precisió i rigorositat de la dada aportada —llevat d'alguns casos que no pot advenir-se si l'error fou d'ell o d'altres fonts— és lloable i si algun error

hi ha al treball tampoc treu cap mèrit a Maurí, davant de la quantitat de dades aportades. - 4. Maurí va fer algunes introduccions en alguns temes que poc o molt situen la Garriga en un context històric més general, cosa que ajuda enormement a entendre la vida del seu entorn. - 5. Igualment a peu de pàgina, posà unes anotacions que tenen molt valor, car amplien el coneixement del document i de l'aspecte tractat. En especial cal fer esment de les notes relatives a qüestions jurídiques, que Maurí, com a Notari que era, coneixia i glossava amb molta precisió i plasmament. — 6. La traducció de gran quantitat de documents que fa fàcil el coneixement del seu contingut, té un doble valor: el propi del seu significat, i el que ens apropa als estils formals i lingüístics de l'època.

Una lectura o un estudi d'aquesta obra, l'aproximació al seu contingut per bé que sigui motivat per a conèixer l'evolució de la població garriguenca o la utilització d'aquest treball per a continuar indagant fins a fer una «història total», fan d'aquest treball una peça inestimable i prèvia per a la història del nostre poble. I no cal oblidar que avui dia la historiografia fixa els seus ulls en els treballs locals, per a un millor coneixement de la història de Catalunya. Maurí amb això es va aventurar a molts historiadors d'ofici. Com a bon Notari, va també ser-ho d'uns fets passats i d'un legat per al futur.

JOAN GARRIGA

Codina y Ballús

C. Baños, 22 - Torrent dels Murrís, 54 - Tel. 871 45 32 - LA GARRIGA

Peixos frescos

J. MONELLS

C. Clopers, 5 | Tel. 871 55 30

C. Centre, 37

C. Banyes, 132 - Tel. 871 60 01

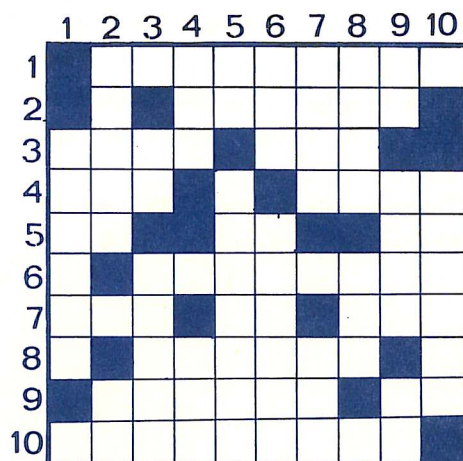
LA GARRIGA

ENTREMALIADURA

SOLUCIO ALS ENCREUATS DEL NUMERO ANTERIOR.— H: 1. Mangantes. 2. Oasi. Al. 3. Arriaven. O. 4. Pou. Calent. 5. Odes. Coure. 6. IogèS. G. ER. 7. Ina. Minvi. 8. Ta. Poi. OAA. 9. I. Bidons. 10. Costellada.

Definicions.— **HORITZONTALS:** 1. Equivalent de company (castellanisme) molt usat pels del 9 horitzontal, primera definició. 2. Consonant. Les belles amants de Paris. 3. Dit d'allò que és en la realitat. Escac al rei i final de la partida. 4. Existeixes. Badi la boca, tregui la llengua i digui "...". L'únic sindicat que no demana augment de sou (sigles). 5. Serveix per a doblar-ho tot (no té res a veure amb el raïm). Formació Professional (sigles). Sigles terrorífiques (en bones relacions amb els del 9 horitzontal, primera definició). 6. Vocal. Torra ves l'epidermis. 7. Les Assumptes de casa (singular). Exclamació que provoca el dentista. Al revés, bèstia de càrrega semblant a l'home per la seva intel·ligència. 8. Com el 4 horitzontal, segona definició. Designa el senyor Tarancon, els micos d'arreu del món i els animals del 5 horitzontal, tercera definició, en singular. Cent. 9. Els nostres nazis: parlen en castellà, escriuen malament el català i segresten creus dels passatjos. Sigles comercials. 10. Gran Caporal local (o si voleu, Gran escriptor castellà).

VERTICALS: 1. La tossuda noia d'en Hitchcock. Cent. 2. Dit del que abusa del cretinisme, i en fa ús. Un. Si en tens de bona et prendran el pèl. 3. Vocal. El primer. Guanyar tots els premis. 4. Per a endolcir-ho tot. Zero. Quan siguin en català ja serem rebesavis (sigles). 5. Contracció. Destensa. 6. No us el deixeu quan aneu a pujar a la barca. Donen primes. 7. Al revés, pèl de la vellesa. Vocal. Per a rostir pollastres. 8. Para. Equival a la locució "heus aquí". Vocal. 9. Reflexiu. Molest i enfadat. Vessant alemany dels del 5 horitzontal, tercera definició (sigles). 10. Posa dins del sac.

ESQUITXADES

LA CULTURA A L'INSTITUT

Durant tota la setmana del 9 al 13 de març, alumnes i professors de l'Institut van organitzar una Setmana de Cultura que comprenia diversos cursets, conferències, esports, pel·lícules.

D'entre les pel·lícules cal destacar "Congost, un conte per a rates", que havia estat realitzada per alumnes i professors: un bon intent d'apropar-se als problemes del poble amb una tècnica reeixida, en definitiva, un curt interessant i suggestiu.

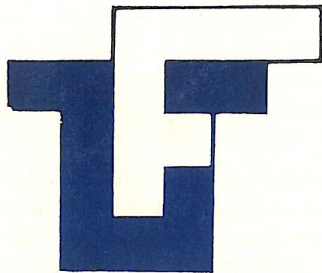
D'entre els cursets destaquem, golafres de nosaltres!, el de cuina, que amb el guiatge d'en Pep Salsetes féu les delícies de grans i de petits. De les diferents sessions en sortiren uns suculents i apetitosos menjars que no va caldre llençar per la finestra, ja que tota la concurrència es disputava, amb abandament, ara una croqueta, ara un suquet de rap.

Rialles organitza un concurs de contes infantils escrits per canalla de 2 a 14 anys. Tots els mestres de les escoles garriguenques disposen de les bases per a participar-hi.

CONTRACTACIO DE PARATS

L'Ajuntament, d'acord amb els ajuntaments de la comarca i la Generalitat, ha contractat vuit manobres que es trobaven en situació d'atur des de feia molt temps. Es de remarcar que dels 37 que figuraven a la llista de l'INEM (que no són tots els parats, ni de bon tros), només 10 s'hi van presentar. La feina d'aquest personal s'ha començat a notar: passegeu-vos pel passeig, o feu una llambregada als jardins, i ho veureu.

tapissats ferran

Taller:
Ramon Pareras, 5
Tel. 871 45 75
Particular:
Tel. 871 49 43

Heidelberg

CERVESERIA

Passeig Dr. Vich, 4
LA GARRIGA

Un bell present en la diada de Sant Jordi.

Sens desplaçar-vos ens podeu fer el vostre encàrrec, que serà servit al mateix lloc de treball o reservat al nostre establiment.

Truqueu als telèfons 871 41 84 – 871 54 02 o veniu al carrer de Nostra Senyora de la Salut, 1.

REPORTATGES FOTOGRÀFICS - CINE

Josep M.
Fotògraf

nota: per un millor servei és convenient demanar dia i hora amb anticipació

Passeig, 33 Tel. 871 44 84 LA GARRIGA

QUEVIURES I BOTIFARRES

CAN TORRENS

Banys, 86

per Sant Jordi, a la plaça

EL 37

llibres